

Ο “ΝΟΥΜΑΣ”,

ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΚΕΡΙΑΚΗ

Διευθυντής: Δ. ΙΙ ΤΑΓΚΟΙΙΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΔΡΟΜΟΣ ΗΠΠΟΚΡΑΤΗ, άρ. 11, ΑΘΗΝΑ

Συνεργομή χρονιάτικη: Γιά τήν Έλλαδα και γιά τήν Κρήτη δρ. 10. Γιά τό εξωτερικό φρ. χρ. 12^ο. — Γιά τις έπαρχιες δεχόμαστε και τρίμηνες συντροφίες (β δρ. τήν τριμηνία). — Κανένας δὲ γράφεται συντροφής ή δέ στέλνει μπροστά τή συντροφή του.

20 λεφτά τό φύλλο, 20. — Τὰ περασμένα φύλλα πουλιούνται στὸ γραφεῖο μας στὴ διπλὴ τιμῇ.

Βελοκεται στήν “Αθήνα σ’ ὅλα τὰ κιόσκια, και στὶς έπαρχιες στὰ Πραζτοφεία τῶν Επημηρούδων.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ

ΔΥΚΕΙΑΡΧΗΣ ΚΑΙ ΡΕΚΛΑΜΑΡΧΗΣ — ΔΕΚΑΝΕΑΣ ΤΗΣ ΚΑΘΑΡΕΥΟΥΣΑΣ — Ο ν. ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΑΠΟΚΗΡΥΧΝΕΙ.... — ΙΣΤΟΡΙΚΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ—ΟΙ ΔΙΚΟΙ ΜΑΣ.

ΕΘΝΙΚΗ ἀνακάλυψη. ‘Ο ν. Ιαν. Χ. Δραγάτσης ἀνακάλυψε τὸ . . . φεγγάρι. Μὰ πρῶτα πρῶτα νὰ σᾶς συστήσουμε τὸν κύριο. ‘Ο ν. Ιαν. Χ. Δραγάτσης εἶναι «πρώην» γυμνασιάρχης, τὸν γρωστὸν ἐν Πειραιεῖ λυκειάρχης και πρῶτην καὶ τὸν και ἀτὲ γρωστός, γρωστέτας ἀρχιερειλαματζῆς. Δηλ. δ ν. Ιαν. Χ. Δραγάτσης γιὰ νὰ γραφοῦντε δυὸς ἀραδοῦντες στὶς ἐφημερίδες γιὰ τὴν ἀφεντιά του γιὰ νάκονσει δυὸς τρίτα σαχλοπαινέματα, γιὰ νὰ τὸν ποῦντε «γρωστὸ λυκειάρχη» και πρῶτην κτλ. εἶναι ἵνανδς δλα νὰ τὰ κάνει, ἀκόμα και νάρακαλύψει πῶς δ ν. Αλεξανδρῆς («Ἀπίστευτον και δμως ἀλλθές ! ! ! ‘Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ Α. ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ» | «Χρόνος» 16 Φεβρ. σελ. 1) ὑπογράφεται ὡς ἰδουτῆς μέγας μεγαλωστὶ; !) εἶναι μαλλιαρός!

‘Ο ν. Λυκειάρχης ή Ρεκλαμάρχης (τὸ ἴδιο κάνει) πῆρε τὸ πρῶτο φυλλάδιο τοῦ «Δελτίου τοῦ Εκπαιδ. “Ομίλου», διάβασε τὸ Καταστατικό, εἶδε τὸνομα τοῦ ν. Αλεξανδρῆ ἀπὸ κάτον και . . . φασ! ή ρουκέτα! «Ἐθνικὸν ακάνθαλον—‘Ο Υπουργὸς τῆς Παιδείας μαλλιαρὸς—ἐν μυσαρὸν φυλλάδιον—ῶν προθυμώτατος νὰ ὑπηρετήσῃ ὡς ἀπλοῦς στρατιώτης εἰς τὸν ἄγωνα τοῦτο τὸν εὐγενῆ . . .»

*

ΚΑΙ πρῶτα πρῶτα δὲν εἶναι ἔθνικὸ σκάνταλο νᾶναι μέλος τοῦ Επτ. “Ομίλου δ ν. Αλεξανδρῆς, ἀφοῦ μποροῦσε μέλος νᾶναι κι δ ν. Δραγάτσης, διτος εἶναι κι δ ν. Κουρτίδης, διτος εἶναι και τόσοι ἄλλοι κύριοι, ποὺ κανέναν νταραβέρι μὲ τὴ Δημοτικὴ γλώσσα δὲν ἔχουν, ποὺ μπορεῖ και νὰ τὴν πολεμοῦντε μάλιστα, μὰ ὀνειρεύονται κάπια ἐκταιδευτικὴ ξαναγέννηση, διτος θὰ τὴν ὀνειρεύεται δίχως ἄλλο κι δ ν. Ιαν. Χ. Δραγάτσης, σὰ Λυκειάρχης δὰ ποὺ εἶναι,

Δεύτερο, μαλλιαρὸς δὲν εἶναι δ ν. Αλεξανδρῆς, ἀφοῦ τὸ δήλωσε ἐπίσημα στὸν ν. Μιστριώτη (μᾶς τὸ εἶπε δὰ κι δ γέρος στὸ λόγο του) πῶς εἶναι δημοτικιστής μὰ σιχαίνεται τοὺς μαλλιαροὺς—λόγια, μὲ τὸ συμπάθειο, ποὺ δὲν ἔχουν κανένα νόημα, γιατὶ εἶναι τὸ ἴδιο σὰ νὰ λέσ μου ἀφέσει τὸ φῶς μὰ σιχαίνομαι τὸν ἥλιο.

Τρίτο, τὸ «Δελτίο» δὲν εἶναι «μυσαρὸν φυλλάδιον», ἀφοῦ μυσαρὸν φυλλάδια εἶναι ὅπα βγαίνοντε γιὰ πενταρολογία, και τὸ «Δελτίο» δὲν μᾶς ἔδειξε τέτιους μυσαροὺς σκοπούς.

Τέταρτο, ὅχι «ἀπλοῖς στρατιώτης»,—μιὰ δηκανέας, ἕσσως κ’ ἐπιλογίας, ταιριάζει νᾶναι δ ν. Δρ. στὸν ἀγώνα κατὰ τῆς Δημοτικῆς.

Καὶ πέμπτο, καμόνται τὸν πούτο δ ν. Λυκειάρχης ὅτα λέει «εὐγενῆ» τὸν ἀγώνα τοῦ «Χρόνου» κατὰ τῆς Δημοτικῆς γλώσσας. ‘Ο ν. Λυκειάρχης δὲν τὸ ξέρει τάχα (τὸ ξέρουν και τὰ βιζανιάρια παιδιά σήμερα) πὼς δ ν. Χαλιόποουλος τοῦ «Χρόνου» δὲν πολεμάει τὴ Δημοτικὴ γλώσσα, μὰ τὸν ν. Βενιζέλο, και τὸν πολεμάει γιατὶ δὲν τὸν πῆρε στὶς ἐκλογὲς στὸν Κυβερνητικὸ συδικασμό;

Μὰ ἔννοια σας, μὲ τὴν ἴδια μονέδα πλειρώνται κι δ ν. Λυκειάρχης. Κοροϊδεύει τὸ «Χρόνο», μὰ τὸν κοροϊδεύει κι δ «Χρόνος» ὅπα καμόνται πὼς ξαφνιάζεται .διὰ τὴν κάτωθι ἐπιστολὴν τοῦ γνωστοῦ ἐκ Πειραιῶς Λυκειάρχου, τὴν ἀποκαλύπτουσαν τὸν ὑπουργὸν τῆς Παιδείας ἐπὶ κεφαλῆς ὄμαδος μαλλιαρῶν, ἐνῶ τὸ ξέρει πιάσκαλά ἐ. «Χρόνος» πὼς δ ν. Λυκειάρχης ξήτησε κάπιο προνόμιο ἀπὸ τὸ «Υπουργεῖο τῆς Παιδείας γιὰ τὸ Λύκειο του και δὲν τὸ πῆρε και γι’ αὐτὸ χόλιασε μὲ τὸν ν. Αλεξανδρῆ.

•Καὶ ἐπειτα περιμένομεν βελτίωσιν πραγμάτων! Καὶ ἐπειτα ξητοῦμεν ἀπὸ τοὺς δλετῆρας αὐτοῖς ἀνόρθιοσιν». Ναι, ν. Δραγάτση. Δίπιο ἔχεις. Από τέτιους Αττειάρχες, σὲν και λόγου σου, νὰ περιμένομε «βελτίωσιν» τῶν παιδιῶν μας, νὰ ξητοῦμε νὰ μᾶς μορφώσετε πολλτες μὲ γεραχτῆρα και μὲ μυσάλ!

ΝΑ, δῆμος και μιὰ δήλωση ἐπίσημη τοῦ ν. Υπουργοῦ τῆς Παιδείας ποὺ ἀποστομώντε τὸν ν. Λυκειάρχη. ‘Η δήλωση δημοσιεύτηκε στήν «Εστία» (16 Φεβρ. σελ. 4, κάτου κάτου) και λέει τάδε :

— “Οταν ἔγεινεν δ Ἐκπαιδευτικὸς “Ομίλος ἐγὼ ἀποσίαζα ἐξ Ἀθηνῶν. “Οταν ἐπανῆλθα, ὅχι μόνον δὲν ὑπέγραψα εἰς τὸ ἔγγραφον τῆς ἰδρύσεως τοῦ ‘Ομίλου, ὅχι μόνον δὲν παρέστην εἰς συνεδρίασίν του, ἀλλ’ οὐδὲ γνωρίζω τοὺς ἀποτελοῦντας αὐτόν. Κάποτε, ἐνῷ ίμην ἀκόμη βουλευτής, ἐκαμα εἰς τὸ Ζυχράτου μίαν ἐντελῶς ἀκαδημαϊκὴν ὄμιλίαν περὶ γλώσσης, διτος κάμνοντι μὲν οἱ ‘Ελληνες. Αὖτὶ δὲ μιλία πράσινεται ἐκαμε τὸν συνομιλητήν μου νὰ μὲ θεωρήσῃ σύμφρονον μὲ τὰς γλωσσικὰς του πεπτιθήσεις. ‘Αλλ’ ἐπιναλαμψάνω, διτος ἐκτοτε δὲν ἔλιθα γνῶσιν οὐδεμιᾶς ἐνεργείας τοῦ ‘Ομίλου αὐτοῦ.

Σκόλια δὲ χρειάζονται και νὰ μᾶς συμπαθάτε γιὰ δ σα εἴπαμε παραπάνω.

ΤΟΥ «Νουμᾶ» η στοιχειοθεσία τελιώνει Πέμπτη μεση-